

Nemčija. Minister Eulenburg je izdal ukaz do vseh državnih uradnikov, po katerem morajo ti vselej voliti z vlado, nikoli pa zoper njo. Kako je bilo pa doslej pri nas, v Avstriji? Skorej vsi uradniki so volili zoper vlado grofa Taaffe in za to so jih še hvalili. Pri Nemcih v rajhu pa kaj takega ne sme biti in vendar sili nekaterim Nemcem srce ven v rajh!

Rusija. Govorica se je raznesla, da je car Aleksander zbolel, to pa neki ni resnično ter je car vsprejel ministra Witte in Krivošina. Najbrž je hotel izvedeti od njih, kako stoji s trgovinsko pogodbo z nemško državo, kajti že drugi dan so vedeli v Berlinu, da ruska vlada vsprejme predloge, ki jih ji stavi nemška vlada. Pogodba bode torej brž gotova.

Srbija. V Belem Gradu, v glavnem mestu, se vrši sedaj sodnijsko preiskovanje zoper prejšnje liberalno ministerstvo. Očita se mu, da je ravnalo posebno pri volitvah v skupščino, državni zbor, proti postavam in več drugih pregreh se mu očitava. Konec teh preiskovanj bode — prazen nič, ali če bo veliko, izreklo se bode, da ministerstvo ni prav ravnalo, toda toliko je gotovo, da ne bode nobeden minister prestal kake kazni. Čemu tedaj toliko hrupa!

Turčija. Albanski prebivalci so natepli nekaj črnogorskih pastirjev, potem pa njih črede s seboj odgnali. Sultan bi moral sedaj one kaznovati, po zasluženju, ali vsa je podoba, da to sultanu ali vsaj njegovim uradnikom ne gre prav iz srca. Najbrž se jim ne zgodi nobena sila. Tu je težko biti pravičnim!

Afrika. V Masavi, ki je pod italijansko državo, napadlo je precej veliko število dervisev, domačih vojakov, italijanske vojske. S tem je nastala vojska, da ji človek ne zna konca. General Baratieri je v naglici šel tje in najbrž mu sledi večje število italijanskih vojakov. — V Maroku bode pa brž v kratkem zopet mir, vsaj sultan se je odločil, da vsprejme pogodbe za mir, kakor mu jih španijska vlada predlaga.

Amerika. Nesrečne domače vojske se v Braziliji ni konec; mesto Rio di Janeiro še sicer ni v rokah ustajnikov, vendar pa ga bode težko vzdržati zoper nje. Predsednik republike, general Peixoto, ima še vojsko za-se, za svojo vlado, toda ljudstvo je sito vednih nemirov in je torej želeli, da se napravi kmalu konec te nesrečne vojske.

Za poduk in kratek čas.

Odvetnik v nebesih.

Pravljica, poslovenil Goričan.

Nekega dne sedel je sv. Peter, kot vratar, pri nebeskih vratih, ter spuščal pobožne duše v nebesa. Zopet nekdo prav močno potrka na vrata nebeska. Sv. Peter odpre majhno oknice na vratih, pogleda ven, in vidi zunaj starega moža, kateri ga prosi za vstop v nebesa.

»Kdo pa si?« vpraša ga, »jaz te ne poznam.«

»Sem odvetnik Ivo iz Saint-Brieux«, odgovori ta, »in prosim za dovoljenje, da vstopim.«

»Odvetniki se ne sprejmejo v nebesa«, odgovori resno sv. Peter, ter hoče oknice zapreti.

»Vem, vem«, reče Ivo, »pa jaz upam, da mi bode mojo prošnjo uslišali; in med tem privleče iz žepa neko pismo ter ga poda nebeskemu vratarju z vprašanjem: »Znaš brati?«

»Smešno vprašanje« reče sv. Peter, »kaj ne bi jaz znal?«

»Tedaj pa beri.«

Kaj je bilo to belo pismo, izvemo iz naslednjega. Ta odvetnik, kateri ni nikdar kaj slabega storil, nikdar krivične reči zagovarjal, siromakom in vdovam bil vedno pomočnik, bil je pred svojo smrtjo v Rimu na božji poti; tam je pri sv. očetu opravil sveto spoved in iz njih rok prejel sv. popotnico. Vendar pa se je še bal, da kot odvetnik ne bode sprejet v nebesa. Zato prosi papeža za pismo potrdilo z njegovim podpisom in pečatom. To je bilo tisto pismo, katerega je dal sv. Petru brati.

»Proti temu se ne da nič ugovarjati«, reče sv. Peter, ter odpre vrata; »vstopi, pa bodi lepo tih in miren, kajti pri nas ni pravič in pričkanja! Pojdi, pokazem ti nebesa.« Med obhodom po nebesih vpraša odvetnik Ivo svojega spremljevalca:

»Peter, ali si ti že dolgo v tej službi?« Sv. Peter se nasmeje, in pravi: S smešnimi vprašanji me ti nadleguješ; poprej zavoljo branja, zdaj zavoljo službe. Saj že vsak otrok ve, da me je gospod Bog po moji mučeniški smrti za nebeskega vratarja postavil.

»To pa«, reče Ivo, »ali si ti tudi uverjen, da ostaneš do konca sveta v tej službi?«

»Zopet smešno vprašanje«, reče sv. Peter, »zakaj ne bi bil uverjen! Gospod Bog pač ne more več svoje besede nazaj vzeti.«

»Imaš pismo zagotovljeno službo za vratarja?« vpraša Ivo nadalje.

»Pismo, kako misliš?«

»Jaz mislim kako pismo potrdilo s podpisom in pečatom, kakor je moje pismo od sv. Očeta, brez katerega bi jaz ne prišel v nebesa. Na tvojem mestu bi se jaz s takim pismom preskrbel, čeravno si v nebesih.« Sv. Peter je mislil ravno nekaj odgovoriti, kar visoko nad njima priplava kor angeljev, pevajoč nebesko pesem. Ivo gleda navzgor in posluša angeljsko petje; ali ko se potem oglada, vidi, da je sv. Peter zginil. Temu je šel odvetnikov opominj k srcu; v skrbi si za svojo službo, postal je nemiren. Pa na zadnje se osrči. Ko je nastopila pri Bogu ura sprejema ali »avdijence«, približa se bliščečemu prestolu Vsegamogočnega, pade na kolena in moli. V svoji globoki ponižnosti prosi Gospoda, ako bi ne mogel nekoliko minut z njim samim govoriti. Kerubi in Serafi, ki obdajajo nebeski prestol, so se čudili Petrovi prošnji. Oče nebeski se nato prijazno skloni k svojemu služabniku in reče: »Peter, kar misliš ti meni zaupati, sme vsak vedeti in slišati, le povej.« S svetim strahom, razodene zdaj Peter Bogu svoje želje, naglašajoč svojo zvestobo v službi in upanje, skoz dobroto svojega Gospoda se nadalje v tej službi ostati. Ali da bi bil tega bolj zagotovljen, prosi pismenega potrdila s podpisom in pečatom.

Pa na čelu Gospoda Boga prikazal se je pri teh Petrovih besedah črn oblak nevolje.

»Peter, Peter, kaj moram slišati o tebi?« Ali nimaš več zaupanja do mene? Kdo ti je vdihnil to nečastno misel?

Pri teh besedah pade sv. Peter zopet skesano na kolena in pove vse, kar vemo o odvetniku Ivu. Bog se zdaj prijazno ozre na klečečega, rekoč: »Veseli me, Peter, ker vidim, da ta slaba misel ni od tebe, zato ti odpustim. Odvetnika Ivo pa, ker je že tukaj, moramo obdržati, ker papeževega priporočilnega pisma ne moremo zavreči. To pa si zapomni, Peter, da odvetnika nobenega več noter ne spustiš; imamo že z enim zadosta.«

»Amen«, zapojejo nato kori angeljev.

To ti je, dragi bralec, pripovedka o sv. Ivu, edinem odvetniku, ki je v nebesih; njega častijo odvetniki, posebno na Francoskem, za varuha in patrona.

Smešnica. Zdravnik, poklican k bolniku, zapazi malo rano ter zaukaže, naj hitro odpošlje hlapca v

lekarno po mazila. Bolnik se ustraši in reče: »Oh, za Boga, mislim, da še ni taka silna nevarnost.« — »Silna nevarnost je«, odgovori zdravnik, »kajti če hlapec mazila hitro ne prinese, boče rana prej zacelila.«

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo svitli cesar je dal za popraviljanje župnišča v Dramljah 100 gold. iz lastnega premoženja.

(Slovestnost.) V soboto in nedeljo se vršite v Solnogradu potrjenje in posvečenje novega škofa, dr. Leopolda Schuster, za sekovsko školijo. Naš mil. knez se odpeljuje tje nočjo in imajo v stolni cerkvi v Solnogradu pri slov. posvečevanju knezoškofa pridigo. Domov pa pridejo v torek po novem letu.

(Zborovanje.) Bralno društvo v Cezanjevcih ima dne 6. prosinca 1894 svoje zborovanje v šolskem poslopiu ob 3. uri popoldne. Odbor vabi uljudno k obilni deležbi.

(Bralno društvo) pri Sv. Andraži v Slov. gor. ima v nedeljo, dne 7. januarja 1894, v gostilni gosp. Jožefa Rola svoj IV. občni zbor. Začetek ob 3. uri popoldne ter vabi odbor k obilni vdeležbi.

(Na znanje.) Preč. g. dr. Jožef Pajek, korar stolne cerkve v Mariboru, je odložil predsedništvo v katol. tisk. društvu in ga je preč. g. Lavrencij Herg, kanonik stolne cerkve v Mariboru, iz nava prevzel.

(Kmečko bralno društvo) pri sv. Križu nad Mariborom boče imelo na starega leta dan ob 3 popoldne glavno svoje zborovanje v hiši Gašparja Dobaja, po domače Korošca.

(Narodna čitalnica) v Ptuj priredi dne 31. decembra t. l. v lastnih prostorih »Narodnega doma« društven večer a) s tombolo in b) z glasbenim pevskim koncertom. Pri koncertu sodelujejo iz prijaznosti gg. učitelji iz Ptuja in okolice. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K prav mnogobrojnemu obiskovanju vabi svoje domače in vnanje ude.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali vel. č. g. dr. Jožef Muršec, kn.-šk. kons. svetnik in profesor v Gradcu, 10 gld. in g. Fr. Kočevar, veletržec v Mariboru, 5 gld.

(Okr. zastop.) Za leto 1894 ima Ptujski okraj stroškov 75.297 gld. 14 kr. in prihodkov 32.386 gld.

(Südmark.) Podružnica »Südmarke« v Gradcu napravi dne 10. februarja ples in se hvali, da dobi zato godbo c. kr. pešpolku štev. 47. Ali vam boče to lepo, ko boče slovenski fantje godli društvu, ki kopa grob slov. ljudstvu!

(Učitelj.) V soboto dne 23. decembra je umrl v Pragi g. Jožef Freuensfeld, učitelj v Ljutomeru, v 32. letu svoje dobe. Bil je vrl učitelj in unet slov. rodoljub.

(Liberalno gospodarstvo.) Kakor je znano, gospodari okr. zastop v Mariboru tako dobro, da poviša doklado za 2% v prihodnjem letu. Pri tem pa ima še denar za — šulverein ter mu je v zadnji seji zopet podaril 100 gld.

(Pek — zdravnik.) Na Ptuj je prišel dne 12. decembra sel k zdravniku dr. Metzlerju prosit ga, naj bi prišel na Mestni vrh k bolniku. Zdravnik je bil kmalu na nogah. Ko si je pogledal bolnika, pa je rekel, naj dajo bolniku pijavk, njemu pa za pot 4 gld. Bolnik je umrl, zdravnik pa je podključem, kajti bil je le — pek, znani postopač Petek.

(Nevarno delo.) V Trbovljah je uni dan prišel zavirač Andrej Kikelj med dva vozova, polna premoga, ter sta mu strla prsa, da je bil pri priči mrtev.

(Bela žena), drugi natis, dobi se v tiskarni sv. Cirila po 20 kr., tudi po pošti ne stane več.

(Za dijaško kuhinjo) darovala sta milostljiva gg. Ignacij Orožen, stolni prošt v Mariboru in Jakob Meško, čast. kanonik pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. vsak po 5 gld.

(Lakota.) V četrtek je v Zagrebu nek delavec čudno mahal na Zrinjskem trgu, potem pa se je zgrudil na tla. Ko so ga prenesli v bolnišnico, izpoznali so, da je gladu zblaznel. Doma je neki v Bistriskem okraju in se piše Jaka Drnovšek. Sedaj mu je bolje.

(Nagla smrt.) Dne 14. decembra so našli v grobnju od Poličan do Studenice mrtvo truplo Franca Graf, kočarja v Sp. Poličanah. Mož je najbrž pijan padel ter ni mogel več ustati.

(Ubežnik.) V četrtek je prišel mlad človek k J. Marinšek, županu v Krčevini pri Mariboru, ter ga je prosil za prenočišče. Župan mu ga je pa poskrbel v c. kr. vojašnici v Mariboru, od koder je bil ubežal.

(Solstvo.) Za ljudsko šolo pri Sv. Kungoti blizu Maribora je imel doslej čast šolsk. ogleda J. Simlinger, c. kr. stolnik v pokoju. Slednjič pa se je navolil te časti in zato so jo dali gospodje v Mariboru Naceju Flučerju na Pesnici. Mladenič je neki »unet za napredek«.

(Silvestrov večer.) priredi Ormoška Čitalnica, dne 31. decembra t. l. v svojih prostorih. Na vspeodu je 10 zanimivih toček in prosta zabava s tombolo. Vstopnina prosta. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

(Nesreča.) Preteklih dnij je hotel nek kmet na postaji v Poličanah iti čez železnico, v tem pa je pridral vlak od juga in je kmeta na male kosce raztrgal.

(Deželni proračun) kaže 6.070.590 gld. stroškov in 4.891.984 gld. prihodkov, primankljaja pa je v celem 2.745.958 gld. Denar mora se za-nj dobiti iz deželnih priklad, kakor doslej.

(Stara ura.) Pri Martiniju v Celju se kaže ura, ki je 200 let stara. Ura je vsa iz lesa, tudi kolesca, ter »del« ali bolje delala je tudi okroglo, sedaj pa je onemogla. Bila je v neki kmečki hiši v Spitalcu in se sodi, da je prišla tje iz samostan kartuzijancev.

(Umor.) V soboto sta dva mokrouha mladeniča umorila v Pragi Rudolfa Mrva, rokovičarja, ker sta sodila, da je on »omladino« izdal. To zločinstvo je za mladočeško stranko pogubno, ker se zvrča njim na rame, da-si po krivem.

(Imenovanje.) Gospod dr. Fric Ploj, sin zaslužnega odvjetnika na Ptuj, postal je podtajnik v c. kr. ministerstvu na Dunaju.

(Mrlič.) V ponedeljek, dne 18. dec., so našli v nekem kozolcu pri Celju mrtvo truplo 54letnega hlapca A. Jelen iz Št. Petra v Savinjski dolini. Najbrž je v turševji, ki je ležalo v kozolcu, iskal prenočišča ter je zmrznil.

(Mladina.) Na nemški soli v Celju je bilo več mladih tatov, dečkov od 9 do 13 let starih. Kradli pa so na raznih krajih mesta in za več, kakor sto goldinarjev so napravili škode. Lepa vam je ta nemška mladina!

(Železnica.) Na postaji Moskanci, na železnici iz Pragarskega v Čakovec, je skočil dne 23. decembra vlak s tira ter se je vsled tega za dalje časa pretrgal promet.

Listič uredništva. Č. g. H. Š. v K.: Še le prihodnje leto, sicer hvala! — G. F. B. na T.: Poskusimo kje drugje! — Vsem našim sodelovalcem zahvalo in veselo novo leto!

Loterijne številke.

Trst 23. decembra 1893:	57, 24, 33, 87, 75
Line	53, 72, 40, 48, 45